

עודכן ב- 23/03/2011 08:46

שיחת היום | "אירית באומהורן, למה את חשה חמלה על משה קצב?"

שיחת היום

מאת תומר זרחין | שיחת היום

עו"ד אירית באומהורן, היא הפרקליטה הבכירה מפרקליטות מחוז ירושלים שניהלה את תיק קצב עד שהחליטה להסיר ממנו ידיה לאחר שהיועץ המשפטי לממשלה לשעבר, מני מזוז, החליט שלא להגיש נגד קצב כתב אישום הכולל את תלונתה של א' מבית הנשיא. מהפרקליטות היא פרשה לפני כשנה, אחרי 24 שנים, ומשמשת סנגורית, המתמחה, בין היתר, בעבירות צווארון לבן. באחרונה היא מייצגת את ניצב אורי בר לב, שנחשד בביצוע עבירת מין בד"ר אורלי אינס.

שתפי אותי בתחושותייך כששמעת את החלטת שופטי הרוב לשלוח את קצב לשבע שנות מאסר בפועל.

"חשבתי שבאיחור של כמה שנים אכן הצדק נעשה, אבל יחד עם זה היתה לי תחושה של חמלה כלפי קצב".

למה חמלה?

"למרות שהוא עבריון שלא חמל על קורבנותיו, לא פשוט לראות אדם בנקודת השפל של חייו ובוודאי כשמיצו אותו ובצדק את הדין. כפרקליט, כשאתה רואה את הנאשם ברגע השפל של חייו אתה לא יכול להישאר אדיש. היו מקרים ספורים בחיי שלא חשתי תחושה כזאת ביחס לנאשם - בתיק של הרוצח אלי פימשטיין, שרצח את בתו הפעוטה. אנחנו בני אנוש. גם לקצב יש משפחה, ילדים".

מה היתה הערכתך לגבי העונש שייגזר על קצב?

"חשבתי שייגזרו עליו פחות שנים. 7 שנות מאסר זה בהחלט במתחם הענישה המקובל בתיק כזה, למרות שזה הרף העליון. ברור לי שזה עונש ראוי ונכון ולא ניתן להלין עליו".

כמי שמכירה את העדויות כולן לעומק ואת המתלוננות באופן אישי, אפשר להגיד שהדין מוצה עם קצב?

"התשובה היא כן, בכפוף להסתייגות של א' מבית הנשיא, שנשארה מחוץ לכתב האישום ולבי אתה".

את חושבת שאם א' מבית הנשיא היתה נכללת בכתב האישום נגד קצב, גזר הדין היה אחר?

"אני לא יודעת אם גזר הדין היה אחר, ובכל מקרה הוא לא החשוב כאן. החשוב הוא שהיא היתה זוכה לכך שבית המשפט ישמע את עדותה, יקבע כי היא דוברת אמת ובכך תוכל להתקדם בחייה. הא לא קיבלה את הזכות הזאת מבית המשפט".

אבל היתה גם אפשרות שבית המשפט היה קובע שהעדויות שלה היא בעייתית.

"זה תמיד נכון. אבל כמו שצדקתי לגבי האחרות, לא טעיתי ואני לא טועה גם היום לגביה. כל כך היה מגיע לה להישמע בפני בית המשפט ושבית המשפט יכריע בעניינה ולא שעניינה ייעצר אצל גורמי אכיפת החוק".

כואב לך היום על א' מבית הנשיא?

"מאוד כואב לי עליה. אתה אני לא בקשר. אני חושבת שהיא ראתה בי חלק מהמערכת ואני מבינה אותה. אני מבקשת לומר לה היום שניסיתי והשתדלתי ולא הצלחתי. ידי קצרה מלהושיע".

בואי נדבר על ההתקפה של בית המשפט על התקשורת. עד כמה חריגה היתה התקפת בית המשפט? "אין ספק שהיתה כאן חריגה מהשורה בסיקור התקשורת. אני לא יכולה להצביע על אשמים מדויקים, אבל יש ללמוד מהמקרה הזה לגבי העתיד. ייתכן שוועדת האתיקה של מועצת העתונות צריכה לבחון את המקרה הזה ולהסיק מסקנות. יש פה קו פרשת מים וכדאי לבדוק ולהחליט אם התקשורת ממשיכה באותה מתכונת, או שמדובר בהתנהלות חריגה כי מדובר בנאשם מיוחד. הייתי שמחה אם היו מסיקים מסקנות מהסיקור התקשורתי בפרשה".

היה צריך לשקול לקולא בגלל "משפט התקשורת"?

"כן, אבל אני חושבת שגם קצב ומקורביו נטלו חלק במשחק התקשורת. יחד עם זה אני עדיין סבורה שהוא נענש רבות, עוד טרם המשפט, בסיקור התקשורתי".

השופטת שבח התייחסה בדעת המיעוט גם להתבטאויות מזוז, שלמעשה חרץ בכך את דינו של קצב עוד לפני ההחלטה להגיש כתב אישום ועוד לפני שהתנהל משפט.

"ההתבטאות של מזוז בוודאי היתה אסורה. אי אפשר לדעת מה היתה ההשפעה של אמירת מזוז על התקשורת כשמדברים על משפט שדה, עוד לפני הדיון בבית המשפט. יכול להיות שזה היה הטריגר שנתן לכולם את האות להכריע את דינו של קצב בטרם נפתח המשפט".

בפרקליטות זה יום של שביעות רצון. האם את חושבת זה גם צריך להיות יום של חשבון נפש?

"חשבון הנפש היה צריך להתחיל מזמן, אבל הפרקליטות דוחה את בדיק הבית. אני חושבת שזה יום גאוה למערכת אכיפת החוק, אבל צריך לבדוק את דרך קבלת ההחלטות בפריזמה של התיק הספציפי הזה כדי להסיק מסקנות לתיקים בעתיד. מעולם לא ביקשתי לערוף ראשים, אבל צריך לבדוק איך התקבלו החלטות. האם קבלת ההחלטות בצמתים השונים של התיק היתה נכונה? לא פחות מכך, לבדוק את התנהלות הפרקליטות בבג"ץ, בתשובה לעתירות נגד הסדר הטיעון שנחתם עם קצב. אני שואלת, איך מוצאת הפרקליטות את עצמה תוקפת מתלוננת והולכת יד ביד עם הסנגורים של קצב?".

היום עלתה שוב התמיהה איך קצב לא מביע חרטה וממשיך לטעון שוב כי הכל עלילה. כתובעת, נתקלת בדפוס כזה של התנהגות מצד עברייני מין?

"הרבה מאוד פעמים. זה דפוס מוכר, כאילו הכל עלילה, הוא לא יודע איך טפלו עליו האשמות שווא. אני מקווה עבורו שבכלא הוא יתחיל להפנים ולהבין את הדברים שעשה. זה רק יועיל לו אישית ומשפטית".

התקשרת למי מהמתלוננות בימים האחרונים?

"אני בקשר עם חלק מהמתלוננות, ואני לא רוצה להגיד עם מי, כי הקשר שלי עם חלק מהן מבוסס על אמון רב בצדקת הדרך מאז שנת 2006. אני שותפה לאנחת הרווחה שלהן וליכולתן לפתוח דף חדש בחייהן".

וברמה האישית-מקצועית, יש תחושת החמצה ביום גזר הדין בתיק שליווית אותו והאמנת בו, ואת לא שם?

"ממש לא. בכל 24 שנותיי בפרקליטות וגם בשנה שאני סנגורית פרטית, אני לא מתפשרת על היושרה המקצועית שלי. התיק הופקד בידיים טובות של פרקליטים אחרים. כשלעצמי, לא הייתי יכולה לנהל את התיק במצב שנוצר".

כל הזכויות שמורות, "הארץ" ©

סגור חלון